

иде отъ Кръстецъ, Тръвна и Дръново, и, недалечъ отъ Дебелската гара се влива въ нея, та дветѣ образуватъ р. Смѣсито (смѣсена рѣка), която прорѣзва хълмоветѣ и се влива въ Янтра. Килифарската рѣка приема дѣсенъ притокъ, нареченъ Елишинъ¹⁾, която рѣка извира около Срѣднитѣ колиби и Зингиевци, оросява землището на Плаково (отъ което носи име Плаковска), западната частъ отъ землището на Мариино, северната на Килифарево и Присово и се влива въ Бѣлица между с. Дебелецъ и манастира „Св. Архангелъ“.

Извори. — Между голѣмитѣ три рѣки лжкатушатъ обикновени долове и малки потоци, повечето отъ които пресъхватъ лѣте. Въ тѣхното легло се криватъ осамотени бистроводни студени извори, кладенци и стубели. Ала тѣ едва задоволяватъ нуждата отъ вода за пиене. Въ цѣлата котловина 5 села стоятъ до пълноводни рѣки (Дебелецъ, Килифарево, Плаково и Миндя), останалитѣ 5 сж отдалечени отъ рѣкитѣ до 5—6 клм. и лежатъ потѣсни и кжси долове, та лѣте изпитватъ голѣма нужда за вода. Въ сухо лѣто населението прекарва вода съ бурии и каци отъ далечнитѣ рѣки.

Растителность.

Въ котловината, като една географска и стопанска цѣлость, вирѣятъ, както казахме, всички зърнени храни и много варива, маслодайни растения, слънчогледъ, фасъци и др. Опити се правятъ да се закрепѣ памука и захарната трѣстика. Отъ строителнитѣ и топливни гори изобилстватъ джбъ, церъ, букъ, брѣстъ, габъръ, яворъ, осенъ. Има цѣли мѣстности, наречени Буковецъ, Габровци, Джбравата, Лещака и др. По низкитѣ дървеса — дрѣнъ, глогъ, шипка, трѣнъ — красятъ всѣка осойна и всѣки долъ.

Въ котловината рѣдко се срѣщатъ малки мочури, но нѣма езера, блага, тресавища; нѣма пѣсчливи пространства или крастави поляни. Нѣкога равнинитѣ били покрити съ гори, лесовете, джбрави, дракалаци. . .

Днесъ горитѣ сж изсѣчени, а възможната за оранъ земя е обърната на ниви. Останали сж само наименованията Аговата кория, Брѣстоветѣ, Джбравата, Киселчово, Елишинъ. Горитѣ бучатъ отъ вѣтрове само горе въ плещитѣ на планината, но и тамъ неуморната сѣкира на човѣка ги гони до последната недостъпна пропасть.

Източнитѣ и южни склонове на рѣтлинитѣ, на бърдата, на урвеститѣ наклони сж препълнени съ орѣхи, сливи, череши, вишни, праскови, зарзали; тия мѣста даватъ прекрасни условия за развъждане на лозата съ всичкитѣ ѣ видове и сортове.

Още отъ предисторическитѣ времена първобитниятъ човѣкъ, следъ него тракитѣ и другитѣ скитнишки племена и

¹⁾ Плаковската рѣка отъ старо време носи името Елишинъ, поради гжститѣ ели, що обрасвали брѣговетѣ ѣ.